

دکتر محمود شفیعی

سخن سعدی

از نظر سبک و دستور زبان
گلستان

۳ - جمله بصورت قید حالت :

در این شیوه استعمال، فعلهای عام بدان گونه از عبارت حذف شده است که جمله‌ها بصورت قید حالت برای فعل نخستین باوصف برای یکی از مسندالیه و مسند در آمده است :

ذمایم اخلاقش بحماید مبدل گشت، دست از هوی و هوس کوتاه کرده و زبان طاعنان در حق او همچنان دراز. دیدمش، دامنی گل و ریحان و سنبل و ضیمران فراهم آورده و رغبت شهر کرده.

مروت نباشد ، همه در تسبیح و من بغلت خفته . عابد را دید ، از
هیأت نخستین بگردیده و سرخ و سپید برآمده و فربه شده و بر بالش دیبا
نکیه زده و غلام پری پیکر بمروحة طاووسی (۱) بالای سر ایستاده .

зор آزمایی را دید ، بهم برآمده و کف بر دماغ انداخته . خشکسالی
در اسکندریه ، عنان طاقت درویش از دست رفته بود و درهای آسمان بر زمین
بسته و فریاد اهل زمین به آسمان پیوسته .

در مها دیدند ، پیش رویش نهاده و برخاک نشته ... : یکی را دل از
دست رفته بود و ترک جان کرده و مطعم نظرش جایی خطرناک و مقطنه هلاله .

پس از مدتی باز آمد ، آن حلق داودی متغیر شده و جمال پویانی بزبان
آمده و بر سیب زنخداش چون به گرد می نشسته و رونق بازار حسن شکسته ..

دزدان باز آمدند ، سفر کرده و غارت آورده . شنیدم که در گذری پیش
قاضی آمد ، برخی از این معامله به سمعش رسیده و زایدالوصف رنجیده ...

شمع را دید ایستاده و شاهد نشسته و می ریخته و قدر شکسته . دختری
خواسته بود و حجره به گل آرامسته و بخلوت با او نشسته و دیده و دل براو بسته .

به صحبت پیری افتادی پخته ، پروردۀ ، جهاندیده ، آرمیده ، گرم و سرد
چشیده و نیک و بد آزموده .

شرط مودت بجا می آورد . مشق و مهربان و خوش طبع و شیرین زبان ،
دیدمش ، زن خواسته و فرزندان خاسته و بیخ نشاطش بریده و گل هوس پژمریده .

در محفلی دیدم نشسته و شنعتی (۲) در پیوسته و دفتر شکایتی باز کرده و
ذم تو انگران آغاز کرده و سخن بدینجا رسانیده . . . یکی تحرمه عشا بسته
و یکی منتظر عشا نشسته . (۳) که . . . اسباب معیشت ساخته و باور آد عبادت

پرداخته : هر شب صنمی . . . که صبح تابان را دست از صباحت او بردل و سرو خرامان را پای از خجالت در گل .
والله و طایفه‌ای ، خوان نعمت نهاده و دست کرم گشاده طالب نامند . . .
رنجور بود ، در حالت پیری و امید زندگانی قطع کرده . . . نشسته بودم و همه شب دیده برهم نیسته و مصحف عزیز بر کنار گرفته و طایفه‌ای گردما خفته .
مالها باهم سفر کرده بودیم و نمک خورده و بی کران حقوق صحبت ثابت شده .

یکی بر سر راهی مست خفته بود وزمام اختیار از دست رفته .

۴ - حذف فعل بقرينه (فعل عام) :

در این شیوه ؛ فعل جمله‌های مؤخر (معطوف) را بقرينه جمله مقدم (معطوف عليه) حذف کرده است (آنگاه که فعل یکی باشد) چنان‌که درباره « رابطه » آوردیم :

فلان عزم کرده است و نیت جزم ؛
سرخویش گیر و راه مجانب (۴) پیش (گیر) .
در معرض خطاب آیند و در محل عتاب .
. . . در این کتاب درج کردیم و برخی عمر گرانمایه براو (۵) خرج :
پادشه (۶) را کرم باید تا براو گرد آیند و رحمت (باید) تا در پناه دولتش ایمن نشینند ؛

از بندگرانم خلاص کرد و ملک موروثم خاص (کرد) . بخت بلندت رهبری کرد و اقبال و سعادت یاوری . جامه باز فرمود (دادن) و قبای پوستینی براو مزید کرد و درمی چند (نیز مزید کرد) .
این بگفت و سفر کرد و پریشانی او در من اثر (کرد) .

گذر داشتم به کویی و نظر (داشتم) با رویی .
 من اورا از فضلای عصر میدانم و بگانه روزگار :
 در دلش از هیچ غم نیامدی ولب از خنده فراهم (نیامدی) . بندۀ صالح
 را به بهشت برند و خواجه فاسق را به دوزح .
 که مال مز کا (۷) دارند وجامه پاک و عرض مصون و دل فارغ .
 از معدۀ خالی چو قوت آید و زدست (۸) نهی چه مرود ؟ از پای تشنۀ (۹)
 چه سیر آید و از دست گرمنه (۹) چه خیر . دست تعدی دراز کرد و بیهده (۸)
 گفتن آغاز (کرد) .
 ... خلق را از بلای او بر هاند و اورا از عذاب خدای . خبری که دانی
 که دلی بیازارد تو خاموش (باش) تا دیگری بیارد .
 همه کس را عقل خود به کمال نماید و فرزند خود بجمال (نماید) .
 مر ایشان را رسوا کنی و خود را بی اعتماد .
 بشرط آنکه مرهم ریشش نهی و معلومی (۱۰) پیشش (نهی) . شدت
 نیکان روی در فرج دارد و دولت هدان مر درنشیب .
 همه کس را دندان بترشی کند شود مگر قاضی را که بشیرینی . زن
 جوان را تیری بروپهلو نشیند به که پیری .
 از دست متوقعنان بجان آمدۀ آند وزرقعه (۸) گدایان به فغان .
 (دنبله دارد)

- ۱ - باد بزنی از پرطاوس . ۲ - بد گویی ، طعنه زدن . ۳ - توانگر احرام
- نماز عشا بسته و درویش منتظر غذای شب نشسته است . ۴ - دوری .
- ۵ - ضمیر او برای غیر جاندار . ۶ - تخفیف کلمه بی آنکه ضرورت و زن یا سجع باشد .
- ۷ - حلال ، زکات داده شده . ۸ - تخفیف بی ضرورت وزن یا سجع .
- ۹ - صفت جانشین موصوف بین پای مرد تشنۀ و مرد گرمنه . ۱۰ - ہول ،
درهم و دینار ، مال :